

MAHMUT ÖVÜR

Bu yürüyüşten adalet çıkar mı?

Türkiye birkaç gündür CHP Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu**'nun Ankara'dan İstanbul'a yaptığı "adalet" yürüyüşünü konuşuyor. MİT TIR'ları davasında "Casusluk ve devlet sırlarını ifşa" etme gerekçesiyle **Enis Berberoğlu**'nun 25 yıl ceza alarak cezaevine konulmasıyla başlayan bir yürüyüş bu.

İktidar, içinden geçtiğimiz süreçte bu yürüyüşün FETÖ'ye ve dış destekçilerine yarayacağını ve kaosa yol açacağını söylüyor. Muhalefet cephesi ise umutlu. Uzun yıllardır AK Parti karşısında siyaset üretemeyenler, küskünler, kısaca "kaybedenler kulübü" üyeleri, "yeni bir siyasi mecra açılıyor" umuduyla eylemi, büyük bir fırsat olarak görüyor. Hatta **Gandi**'nin "tuz yürüyüşü" ve **Mao**'nun büyük yürüyüşüyle kıyaslıyorlar.

Böyle bir yürüyüşün demokratik hak olduğuna şüphe yok. Tabii sokak çatışmalarına yol açmadığı sürece... Ancak bu kıyaslamaları ve yürüyüşün nelere yol açacağını değerlendirirken, içinden geçtiğimiz siyasal sürece ve yürüyüşe öncülük eden siyasi aktörlere bakmak gerekiyor.

Daha yürüyüş başlar başlamaz, muhalefet cephesinde oluşan siyasi hava bana yakın tarihimizi hatırlatıyor. Hemen "yeni umut" yollu yaklaşımlar, analizler birbirini izliyor. Sanırsınız ertesi gün "devrim" olacak. Aynı şey Cumhuriyet mitinglerinde, Gezi kalkışmasında da yaşandı. Sivil diye başlayan eylemlerin, sonra "ordu göreve" çağrılarına ve "çevreyi yakıp yıkmaya" nasıl dönüştüğünü birlikte gördük.

Gezi'yi yaygınlaştıran o çadır yakma provokasyonundan sonraki hava hâlâ akıllarda. Bu kötücül zeminden siyasi bir umut çıkmayacağını daha o günlerde yazmıştım. Çünkü arkasında geleceğe ilişkin umut veren bir siyasi proje yoktu. Aksine **Çözüm Süreci** gibi tarihimizin en anlamlı barış projesi sürerken sokakları ateşe vermek, Gezi'nin en büyük paradoksu.

Aradan 4 yıl geçti. Gezi'den geriye yaralı bir toplum kaldı. Şimdi aynı çevre, bir kez daha sokaklara iniyor. Bu kez "adalet" gibi herkesi kucaklayacağı varsayılan ortak bir talep seslendiriliyor. İlk bakışta siyaset adına umut verici gibi. Ancak, ortada o kadar çok çelişki var ki, nereye dokunsanız "çıkış yok" durumuyla karşılaşılırsunuz.

Bir kere bu yürüyüşün siyasi aktörüyle Türkiye toplumu arasında "güven" sorunu var. Bırakın 17-25 Aralık darbesinden sonra FETÖ ile açık-gizli ittifakını, sadece 15 Temmuz'daki kanlı darbe ve işgal girişimine karşı tavrıyla tarihin yanlış tarafında durduğu çok açık. Bununla da yetinmiyor, o yürüyüşü darbecilerin yargılandığı bir zaman diliminde yaparak onlara kol kanat ediyor, motive ediyor.

Daha vahimi, bu yürüyüşü, darbeyi destekleyen dış güçlerin bölgeyi ve Türkiye'yi kuşatmaya aldığı bir

dönemde yapıyor olması. Ama küresel emperyalizme tek laf etmiyor. Hatta Katar ve Türkiye'yi terörü desteklemekle suçlayarak, ABD'yi bile geride bırakıyor. FETÖ liderinin de önünü açan "**Karanlıklar Prensi**" **Graham Fuller** bile Katar ve Müslüman Kardeşler konusunda **Kılıçdaroğlu**'ndan daha insafli ve ileri şeyler söylüyor.

Şimdi düşünün, tüm bu yanlışlıkların ortasındaki bir siyasi aktör mü günümüzün Gandhi'si olacak? Adaleti bu aktör mü tesis edecek? Ama dert adaleti tesis etmek değil, iktidarı devirmek... Onu da sandıkta yapamadıklarından başka yöntem arıyorlar.

Bu konuyu yazmayı sürdüreceğiz. **Bu yürüyüşle Türkiye'nin Macron'u mu oluşturulmak isteniyor? Kılıçdaroğlu sokağa inerken, son grup konuşmasında neleri gayrimeşru ilan etti? Ve Vatan Partisi Lideri Doğu Perinçek, Kılıçdaroğlu'nun AK Parti'ye karşı hangi önerisini, hem de "seçim dışı" diyerek tehlikeli buldu?**

*Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.
Ayrıntılar için lütfen tıklayın.*

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

- > **Barzani ne yapmak istiyor? (13.6.2017)**
- > **Fransa'da PEJ Partisi ve demokrasi ayıbı (11.6.2017)**
- > **Tehlikenin büyüğü (10.6.2017)**

SABAH

SABAH